

Emnenr. 9.

Fylke: Aust-Agder

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Vegårsdal

Emne: Låvving.

Bygdelag.

Oppskr. av: Andreas Koppeid

Gard:

(adresse): NEG.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Heimelsmann: Tellef Lunden, f. 1876 i Lunden og boude dr.

1. Dei låvva mykje før i tida. Då var det òrvisst før, men T. L. kjemur ikkje til at nokon har låvva utover første verdenskrigen. Det var slutt med låvvinga før den tok til.
2. Dei låvva i høgballen. T. Lunden hadde dei svar skauslåt, det vanlege var at dei slo ut ångust. Skauslåttene svarte seg betre enn låvvinga, så det kunne ikkje komma på tale å låvva noko nemnande utover at slåtten tok til. Men det kunne hende at dei låvva ei osp og oppå høyet i búa i skogen. Det vanlege var at ein låvva osp. Men det var dei som tok ospelair til skuten. Dei var få.
Det heiter å låve, låvving.
3. Ospa hogg dei ned, og så braut dei kvisten av. Dei som tok bjørnelair, hogg ned treet og hakka låvvet av med rige. Låvkviven vart ikkje berukt med låvving men med kylling

og den hvide kylleralk.

De tykkjert ikkje ha vor vauleg i ta laiv ved kylling. I Lunden stor to planta askes (og i Stav) og dei v Kylla, men det vart gjort for i pynta på trea. Men det var uklekk som kylla ved laivving.

Det vart ikkje ~~at~~ akkille med nokon reiskap til å klyggja grinene med med Rispelavv v ukjent.

Dei hadde ikkje vovo på hauda vor dei ~~bavde~~ berant laiv.

4. Tja evanfor.

Det hiter i Kylla, men T. h. har ikkje kjennskap til kor stor trea nei vera for ein kyller dei og heller ikkje kor ofte ein skal gjera det.

Risping v ukjent.

Kyllertræs har ingen verdi som för-
bre.

5-6. Dei laga kjerw av ospelavvstane. Kjerwet bawdt dei saman med ein björkelavv. Der kalla dei beudsel eller slikt.

Kjerwa sette dei på rothuden og fôka dei i skaien, i ei br, heime rimeit husa eller på låven eller som det høvde. Dei kunne gjerne stå i sola, og det var ikkje så farleg om det kom ei lita løye.

Dei rekka kjerwa i desimalhundre, og T. h. kjemmer ingen akkord ved laivving. Resten av spørsmålet ukjent.

7. Dei tok litt laiv i innmarka, sel-
leg dersom dei tok björkelavv. Det vells nemleg björk i innmarka, men svart like osp. Ospelavv tok dei difor i skogen.

Mannfolka hogg, og kvinnfolka brant.

8. Låivet blei lagt i løa eller i høyleira på stauslåtta. Det skulle helst ligga under høyet, så heldt det seg friskt og grønt. Det låivet som låg i høyleira, kjøpte dei heim på snøen saman med høyet.
9. T. L. kjennur vare ospelais.

10-15. Ukjent.

B.

1-9. Ukjent.

Personen det var så ut dei vart nøyde til å gi kua bjøskelais, sto dei kollaude varnet vaka over bjøskelaiset for å ~~se~~ möjleja kvisten.